

शब्दकल्पद्रुमः।

अ,

अ, अकारः। आद्यस्वरवर्गः। अस्योच्चारणस्थानं कण्ठः। स तु ऋषो दीर्घः घृतश्च भवति। इति व्याकरणं। अस्य लेखनप्रकारो यथा,—

“दक्षतः कुण्डली भूला कुञ्चिता वामतो गता। ततोर्द्धसङ्गता रेखा दक्षोर्द्धा तासु शङ्करः॥ विधिर्नारायणश्चैव सन्तिष्ठेत् क्रमतः सदा। अर्द्धमात्रा शक्तिरूपा ध्यानमस्य च कथ्यते॥”

इति वर्णोद्धारतन्त्रं॥ अस्य तत्त्वं यथा,—

“भृशु तत्त्वमकारस्य अतिगोप्यं वरानने। शरच्चन्द्रप्रतीकाशं पञ्चकोणमयं सदा॥ पञ्चदेवमयं वर्णं शक्तित्रयसमन्वितं। निर्गुणं त्रिगुणोपेतं स्वयं कैवल्यमूर्त्तिमान्॥ विन्दुतत्त्वमयं वर्णं स्वयं प्रकृतिरूपिणी”।

इति कामधेनुतन्त्रं॥ अस्य पर्यायः।

“अः श्रीकण्ठो माटकाद्योऽनन्तो विष्णुरनुत्तरः”। इति वीजवर्णाभिधानं॥ अन्यच्च।

“अः श्रीकण्ठः सुरेशश्च ललाटचैकमात्रिकः। पूर्वोदरी हृदिमेधो सारस्वतः प्रियम्बदः॥ महाब्राह्मी वासुदेवो धनेशः केशवोऽमृतं। कीर्त्तिर्नृत्तिर्व्यागीशो नरकारिर्हरो भरतु॥ ब्रह्मा वामाद्यजो ऋषः करसुः प्रगावाद्यकः”। प्रगावाद्यावयव इत्यर्थः।

“ब्रह्माणी कामरूपश्च कामेशो वासिनी बियत्॥ विश्वेशः श्रीविष्णुकण्ठो प्रतिपत्तिचिरंश्रिनी। अर्कमण्डलवर्णाद्यौ ब्राह्मणः कामकार्ष्णिणी”॥ इति वर्णाभिधानतन्त्रं॥

अ, अ, अभावः। अल्पः। निषेधः। अनुकम्पा। इति मेदिनी। (नजोऽयमकारः षड्विधान् नजयान् बोधयति। यथा,—

“तस्मात्पश्यमभावश्च तदन्यत्वं तदल्पता।

अप्राशस्त्यं विरोधश्च नजर्याः षट् प्रकीर्त्तिताः”॥

इति। सादृश्ये यथा,—अब्राह्मणः ब्राह्मणसदृश-इत्यर्थः। अभावे यथा—अभोजनं भोजनाभावः।

अन्यत्वे यथा,—पटः अघटः, पटः घटमित्र-इत्यर्थः। अल्पत्वे यथा—अनुदरी कन्या अल्पोदरी इत्यर्थः। अप्राशस्त्ये यथा,—अधनं चर्मधनं,

चर्मधनम् अप्राशस्त्यधनम् इत्यर्थः। विरोधे यथा—अधर्मः परापकारः, परापकारः धर्मविरोधी इत्यर्थः।)

अ, ए, (अतति सर्वं व्याप्नोति इति अततेर्द्धः) विष्णुः। इति मेदिनी।

अंश

“अकारो विष्णुरद्विष्ट उकारस्तु महेश्वरः। मकार उच्यते ब्रह्मा प्रणवेन त्रयो मताः”॥

इति दुर्गादासद्वतचर्चनं। (स्त्री। ब्रह्म। यथा,— अ इ उ ए ओ ओम् कलाश्च मूलं ब्रह्म इति कीर्त्तितम्, इति अग्निपुराणम्।)

अचटणी, [न्], त्रि, (न ऋणी, नञसमासः। अत्र अग्रब्दे न नञ्जातः, तथात्वे अचटणी इत्येव स्यात्। अपितु स्वप्रकृतिरेव ततश्च अञ्मात्रनिपातनात् नात्र सन्धिरिति ज्ञेयम्।) अचटणी। अचटण-प्रस्तः। अधारी। यथा,—

“दिवसस्याद्यमे भागे श्राकं पचति यो नरः। अचटणी चाप्रवासी च स वारिचर मोदते”॥

इति महाभारतं।

अंश, त् क विभाजने। अंशकरणे। इति कविकल्प-द्रुमः। तालशोषधः। विभाजन इति भाज त् क तु पृथक्कृत्यां इत्यस्य रूपं। अंशयति अंशापयति धनं वणिक्। इति दुर्गादासकृतधातुदीपिका।

अंशः, ए, (अंश विभाजने, अदन्तचुरादिः। कर्मणि घञ्।) विभाजनं। तत्पर्यायः। भागः २। वण्टकः ३। इत्यमरः॥ विभागः ४ भक्तिः ५। इति जटाधरः॥ अंसशब्दो दन्त्यसान्तोऽपि। अंशांस त् क विभाजने इति कविकल्पद्रुमदृशनात्। खन्धः। इति विद्याविनोदादयः॥ (वस्त्वकदेशः। रिकथविभागः। चतुर्थभागः। भाव्याङ्कः। रवि-मूर्त्तिविशेषः। आदित्यविशेषः, यथा,—

“घाता मिर्चोऽर्थ्यमा शक्रो वरुणस्त्वंश एव च। भगो विवस्वोन् पूषा च सविता दशमस्तथा॥

यकादशस्तथा त्वथा द्वादशो विष्णुरेव च। जघन्यजन्तु सर्वेषामादित्यानां गुणाधिकः”॥

इति महाभारतम्। उक्तस्य षडधिकत्रिंशत्तम-भागः। यदुवंशीयः नृपविशेषः, यथा,—ततः कुरुवत्सः ततश्च अनुरथः ततः पुरुहोचो जज्ञे ततश्च अंश इति।)

अंशकं, स्त्री, दिनं। इति त्रिकाण्डशेषः॥

अंशकः, ए, (अवश्यमंशं हरति इति अंशं हारीति कन्।) ज्ञातिः। दायादः। इति त्रिकाण्डशेषः॥ (अल्पांशः। अल्पार्थे कन्।)

अंशभाक्, [ञ्], त्रि, (अंशं भजते इति अंशं + भञ् + णिः।) अंशी। (दायादः) यथा। बौ-धायनः।

“खवन्तीखनिरुद्धासु त्रयो वर्णा द्विजातयः।

अंशु

प्रातरुत्थाय कचंचं देवर्षिपिटतर्षणं”॥

निरुद्धासु न कुर्वीरमंशभाक् तत्र सेतुञ्जत्। इति प्रायश्चित्ततत्त्वं॥

अंशलः, त्रि, (अंशः प्रशस्तखन्धः अस्ति अस्य इति अंश + लच्।) अंसलः। बलवान्। इत्यमरटीकायां रमानाथः॥ (प्रशस्तखन्धविशिष्टः)

अंशी, [न्], त्रि, (अंशोऽस्यास्तीति अंश + इनि।) अंशयोग्यः। वण्टकविशिष्टः। भागी। यथा या-ञ्चवल्क्यः।

“विभागश्चेत् पिता कुर्यात् स्वेच्छया विभजेत् सुतान्। ज्येष्ठं वा श्रेः।।गेन सर्व्वे वा स्युः समांशिनः”॥

इति। सति तु पितरि पार्ष्णानधिकारात् पुत्राणां नांशिता। एवं धनिनः पौत्रस्त्वोपरमे तदंशमात्रे प्रपौत्राणामंशिता। इति दायतत्त्वं॥

अंशुः, ए, (अंशयति इति अंश विभाजने। ऋग-व्यादित्वात् कुः।) किरणः॥ प्रभा। इति मेदि-नी॥ वेशः। इति धरणी॥ सूत्रादिसूत्रांशः। इति हेमचन्द्रः॥ लेशः॥ सूर्यः॥ इति विश्वः॥ (ऋषिविशेषः। लतावयवः। सोमलतावयवः। भागः।)

अंशुकं, स्त्री, (अंशुन् कायति। कै शब्दे। अतइति कः। यद्वा अंशुभिः काशते। काश दीप्तौ। अन्येष्वपीति डः।) वस्त्रमात्रं॥ सूक्ष्मवस्त्रं॥ उच-रीयवस्त्रं॥ इति मेदिनी। शुक्लवस्त्रं॥ इत्यमर-टीकायां रमानाथः॥ (अधोवस्त्रं।) अचं। तेजपात इति भाषा। इति राजनिर्घण्टः॥

अंशुधरः, ए, (अंशुनां धरः। धरति इति धरः। पचाद्यच्।) सूर्यः॥ इति त्रिकाण्डशेषः॥

अंशुमत्फला, स्त्री, (अंशुमन्ति सूक्ष्मोवयववन्ति फला-नि अस्याः। अंशुमानिव फलानि अस्याः इति वा। अजादित्वात् टाप्।) कदलीवृक्षः। इत्यमरः॥

अंशुमती स्त्री, (अंशवः सन्ति अस्याः। मनुप् डीप् च। अंशुमत्याः फलं मूलञ्च अंशुमती। अतुदात्ता-देशेति अच्। फलपाकमूलेषु इति लुपि युक्तावद-भावः।) सालपर्णोद्वृक्षः॥ इत्यमरः॥ (परदेवता।)

अंशुमान् [त्] ए, (अंशवो विद्यन्ते अस्य इति। तदस्यास्तीति मनुप्।) सूर्यः॥ इति त्रिकाण्ड-शेषः॥ असमञ्जपुत्रः सूर्यवर्षीयराजविशेषः॥ यथा।

“सगरस्यासमञ्जस्तु असमञ्जादथांशुमान्।

दिलीपोऽंशुमतः पुत्रो दिलीपस्य भगीरथः”॥